

РЕШЕНИЕ

№ 199

Гр. Перник, 27.05.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести май през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар Т.М. и с участието на прокурор Николай Цветков от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 187 по описа за 2015 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В.В.С. с ЕГН *****, чрез адвокат Я.С. *** срещу съдебно решение № 102 от 18.03.2015 година, постановено по н.а.х.дело № 01724/2014 година по описа на районен съд Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 14-1158-002959 от 17.11.2014 година, издадено от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Перник, с което на В.В.С. с ЕГН ***** от с. Лесковец, община Перник е наложена „Глоба“ в размер на 400 лева на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за извършено административно нарушение на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Касаторът твърди, че съдебно решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка, поради което е неправилно и незаконосъобразно. Алтернативно пледира за наличие на маловажен случай. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и отмени издаденото наказателно постановление.

В проведеното съдебно заседание касаторът редовно призован се представлява от адвокат Красимир Сотиров от АК Перник. Моли съда да отмени решението предмет на касационен контрол и отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно по подробно изложени възражения в касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба – началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Перник, редовно призован не изпраща представител.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита касационната жалба за основателна. Моли съда да отмени решението на районния съд и отмени наказателното постановление.

Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение № 102 от 18.03.2015 година, постановено по н.а.х.дело № 01724/2014 година по описа на районен съд Перник е потвърдено наказателно постановление № 14-1158-002959 от 17.11.2014 година, издадено от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Перник, с което на В.В.С. с ЕГН ***** от с. Лесковец, община Перник е наложена „Глоба“ в размер на 400 лева на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ, за извършено административно нарушение на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото свидетелски показания, както и писмените такива приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях и след направен анализ поотделно и в тяхната съвкупност безспорно е приел за установено, че настоящия касатор от обективна и субективна страна на 30.10.2014 година, около 10.50 часа е управлявал собственото си МПС – лек автомобил „****“ с регистрационен № *** АХ в посока от гр. Радомир към гр. София без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Първоинстанционният съд е достигнал до правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати нарушения на материалното и процесуално право, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача /нарушителя/ по реда на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ, за това, че е осъществил състава на нарушението по чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ и при съобразяване с нормата на чл. 27 от ЗАНН е потвърдил изцяло НП.

Пред настоящата касационна инстанция са представени нови писмени доказателства, а именно писмена справка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ удостоверяваща дата на сключване – 30.10.2014 година, 11.42 часа, както и полица „Гражданска отговорност“ със срок на валидност 22.10.2014 година, 23.59 часа.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Настоящата касационна инстанция напълно споделя направените от районния съд правни изводи за правилно прилагане на материалния закон от административнонаказващия орган при реализиране на отговорността по реда на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ на настоящия касатор, тъй като на 30.10.2014 година, около 10.50 часа в качеството си на водач на личното си МПС – лек автомобил „***“ с регистрационен № *** АХ в посока от гр. Радомир към гр. София е управлявал без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, като такава е сключена след извършената проверка – на 30.10.2014 година, 11. 42 часа. Настоящата касационна инстанция счита, че не следва да повтаря направените правни изводи. Първоинстанционният съд е постановил обжалваното съдебно решение след пълен, точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, преди да разгледа делото по същество, да прецени спазени ли са процесуалните правила в хода на административното производство от наказващия орган. Мотивиран така, настоящият касационен състав намира атакуваното в настоящото производство решение на районен съд Перник за законосъобразно, правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият касационен състав споделя.

Изложеното касационно основание за прилагането на нормата на чл. 28 от ЗАНН по отношение на настоящия касатор е напълно неоснователно. Нормата на чл. 28 от ЗАНН регламентира маловажност на случаите на извършени административни нарушения. Маловажните случаи на административни нарушения се обуславят от наличието на предпоставки, при които съответното наказание, предвидено за извършеното нарушение, се явява несъразмерно тежко. Тези предпоставки са комплексни и са свързани с преценката на предмета на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, общественоопасните му последици, наличието на щета за държавата, респ. гражданите, наличието на други нарушения от извършителя и други. Нарушението по чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора е свързано с обществените отношения, гарантиращи правата на физическите, юридическите лица и причинените на трети такива имуществени и неимуществени вреди. Посочената норма е императивна и възвежда

задължително поведение за посочените в нормата на чл. 259 от КЗ лица. Освен това фактическите обстоятелства, свързани с настоящия случай, не сочат на маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, особено като се има предвид характерът на този вид административно нарушение. За да е на лице „маловажен случай“ на административно нарушение, то следва извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В хода на производството не са релевирани доводи и не са ангажирани доказателства, указващи на по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи. В този смисъл изложените касационни основания са напълно неоснователни, тъй като след преценка на събраните по делото доказателства вмененото нарушение е доказано по безспорен начин, съответно законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора, което настоящата касационна инстанция възприема напълно.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 102 от 18.03.2015 година, постановено по н.а.х.дело № 01724/2014 година по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: